

รายละเอียดข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาว่างผลการได้ส่วนขั้นที่สุด
กรณีการได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H
ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน
(ฉบับเปิดเผย)

การได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นการดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยรายละเอียดข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ทตอ.) ใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด มีดังนี้

1. ความเป็นมา

1.1 เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2567 บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H (เหล็ก H-Beam) ได้ยื่นคำขอฉบับสมบูรณ์ต่อกรมการค้าต่างประเทศเพื่อขอให้ดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็ก H-Beam ภายใต้พิกัดอัตราศุลกากร ปี 2565 จำนวน 3 พิกัด ได้แก่ 7216.33.11.000 7216.33.19.000 และ 7216.33.90.000 ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเข้ามาขายในราคาทุ่มตลาดและอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญต่ออุตสาหกรรมผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวในประเทศ

1.2 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2567 คณะกรรมการ ทตอ. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 5/2567 ให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็ก H-Beam ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากมีรายละเอียดและพยานหลักฐานครบถ้วนและถูกต้อง ตามมาตรา 34 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 และวินิจฉัยว่าคำขอให้ดำเนินการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็ก H-Beam ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีมูลเกี่ยวกับการทุ่มตลาดและความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน จึงเห็นควรให้เปิดการได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็ก H-Beam ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

2. การดำเนินการของกรมการค้าต่างประเทศ

2.1 เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2567 กรมการค้าต่างประเทศได้มีหนังสือแจ้งสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย ในฐานะตัวแทนรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกพิจารณาให้ทราบว่า รัฐบาลไทยจะเปิดการได้ส่วนการทุ่มตลาดฯ ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวเป็นไปตามมาตรา 35 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 และบทบัญญัติตามข้อ 5.5 ของความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ WTO (Agreement on Implementation of Article VI of GATT 1994) ที่กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอฯ ตามมาตรา 32 แล้ว ให้กรมการค้าต่างประเทศแจ้งให้รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องทราบถึงการมีคำขอดังกล่าว

2.2 เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 กรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็ก H-Beam ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามมติคณะกรรมการ ทตอ. โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2567 (เอกสารแนบ) รวมทั้งได้ลงโฆษณาประกาศเปิดการไต่สวนดังกล่าว ในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับวันที่ 29 พฤศจิกายน 2567 ฉบับภาษาไทย คือ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และฉบับภาษาอังกฤษ คือ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

2.3 กรมการค้าต่างประเทศได้เปิดเผยข้อมูลประกาศเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดฯ คำขอฉบับเปิดเผย และแบบสอบถาม ผ่านทางเว็บไซต์ของกองปกป้องและตอบโต้ทางการค้า และเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 กรมการค้าต่างประเทศได้จัดส่งแบบสอบถามและแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบถึงข้อมูลดังกล่าว ดังนี้

2.3.1 ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศ จำนวน 2 ราย ได้แก่

- (1) บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด
- (2) บริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด

2.3.2 ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกในสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 2 ราย ได้แก่

- (1) บริษัท Hebei Jinxi Iron and Steel Group Co., Ltd.
- (2) บริษัท Maanshan Iron & Steel Co., Ltd.

2.3.3 ผู้นำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 24 ราย ได้แก่

- (1) บจก. พี.อาร์.บางบอน 5 สตีล
- (2) บจก. เหล็กสยามพาณิชย์
- (3) บจก. ทวีโชค พาณิช
- (4) บจก. วัฒนไพศาลเอ็นยีเนียริง
- (5) บจก. โหล่วหยาง หลงเมน เฟอร์รอส - อัลลอย แพลคทอรี (ประเทศไทย)
- (6) บจก. แคนาเดียนโซลาร์แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย)
- (7) บจก. เค.พี.พี.สตีล
- (8) บมจ. ไทยโพลีคอนส์
- (9) บจก. ทานตะวัน คอนสตรัคชั่น แอนด์ เซอร์วิส
- (10) บจก. ซีทีซีไอ (ประเทศไทย)
- (11) บมจ. ที.เอ็ม.ซี.อุตสาหกรรม
- (12) บจก. กรีนฟิลด์ เคมีคอล (ประเทศไทย)
- (13) บจก. ซียูอีแอล
- (14) บจก. อีไรท์ เมทัลล์
- (15) บจก. ซีบีไอ (ประเทศไทย)
- (16) บมจ. บีเจซี เฮฟวี อินดัสทรี
- (17) บจก. ที-เร็กซ์ สตีล

- (18) บจก. ชิงฉิง
- (19) บจก. โมเดิร์น โมดูลาร์
- (20) บจก. วัน แคน
- (21) บจก. วอสเซน เมนูแพคเจอร์ (ไทยแลนด์)
- (22) บจก. จินหง เมทอล โปรดักส์ (ไทยแลนด์)
- (23) บจก. จินหนาน ไอรอน แอนด์ สตีล (ไทยแลนด์)
- (24) บจก. เมทัลลิก

2.3.4 ผู้ใช้และสมาคมที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ราย ได้แก่ สมาคมผู้ผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อน และกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.3.5 สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย ในฐานะรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกพิจารณา

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการส่งคืนแบบสอบถามปรากฏว่ามีผู้มีส่วนได้เสียที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ดังนี้

- (1) ผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศ คือ บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด
- (2) ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกในสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 2 ราย ได้แก่
 - บริษัท Hebei Jinxi Section Steel Co., Ltd.
 - บริษัท Maanshan Iron & Steel Co., Ltd.
- (3) ผู้นำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณา จำนวน 8 ราย ได้แก่
 - บริษัท ทวีโชค พาณิช จำกัด
 - บริษัท วอสเซน เมนูแพคเจอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด
 - บริษัท จินหง เมทอล โปรดักส์ (ไทยแลนด์) จำกัด
 - บริษัท กรีนฟิลด์ เคมีคอล (ประเทศไทย) จำกัด
 - บริษัท แกรนด์ เมทัล เวิร์คส์ จำกัด
 - บริษัท จินหนาน ไอรอน แอนด์ สตีล (ไทยแลนด์) จำกัด
 - บริษัท โมเดิร์น โมดูลาร์ จำกัด
 - บริษัท เมทัลลิก จำกัด

3. ขอบเขตการไต่สวน

3.1 สถานะของอุตสาหกรรมภายใน

บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด เป็นผู้ผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ภายในประเทศ มีปริมาณการผลิตคิดเป็นร้อยละ 99.80 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดภายในประเทศ ซึ่งเกินกึ่งหนึ่งของปริมาณการผลิตทั้งหมดภายในประเทศ ถือว่ามีสถานะเป็นอุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 24 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

3.2 ผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่

- (1) อุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันกับสินค้าที่ถูกพิจารณา ตามข้อ 2.3.1
- (2) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามข้อ 2.3.2
- (3) ผู้นำเข้าภายในประเทศ ตามข้อ 2.3.3
- (4) ผู้ใช้และสมาคมที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ 2.3.4
- (5) สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย ตามข้อ 2.3.5

3.3 สินค้าที่ถูกพิจารณา/สินค้าชนิดเดียวกัน (Product under consideration/ Like product)

มาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 กำหนดว่า “สินค้าที่ถูกพิจารณา” หมายความว่า สินค้ารายที่ถูกกล่าวหาว่ามีการทุ่มตลาด...” และ “สินค้าชนิดเดียวกัน” หมายความว่า สินค้าที่มีคุณสมบัติเหมือนกันทุกประการกับสินค้าที่ถูกพิจารณา แต่ในกรณีที่ไม่ใช่สินค้าดังกล่าวให้หมายความว่าสินค้าที่คล้ายคลึงกันอย่างมากกับสินค้าดังกล่าว”

3.3.1 สินค้าที่ถูกพิจารณา คือ สินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ภายใต้พิภักดิ์อัตราศุลกากรปี 2565 จำนวน 3 พิภักดิ์ ได้แก่ 7216.33.11.000 7216.33.19.000 และ 7216.33.90.000 ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

3.3.2 สินค้าชนิดเดียวกัน คือ สินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่อุตสาหกรรมภายในผลิตและจำหน่าย ซึ่งเมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ กระบวนการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย ลักษณะการใช้งาน และผู้ใช้สินค้าขั้นสุดท้าย จะเห็นได้ว่าสินค้าที่ถูกพิจารณาและสินค้าที่อุตสาหกรรมภายในผลิตไม่แตกต่างกัน

3.4 ระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการไต่สวน

- (1) การพิจารณาการทุ่มตลาด คือ ข้อมูลระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2566 – 30 กันยายน 2567
- (2) การพิจารณาความเสียหาย คือ วันที่ 1 มกราคม 2564 ถึง 30 กันยายน 2567 โดยช่วงระยะเวลาการไต่สวน (Investigation Period : IP) คือ 1 ตุลาคม 2566 – 30 กันยายน 2567 และช่วงเดียวกันก่อนช่วงระยะเวลาการไต่สวน (Period Prior to Investigation Period : PP) คือ 1 ตุลาคม 2565 – 30 กันยายน 2566

3.5 ข้อมูลที่ใช้ในการไต่สวน

- (1) ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
- (2) สถิติการนำเข้าจากกรมศุลกากร
- (3) ข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
- (4) ข้อมูลจากสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย
- (5) ข้อมูลจากเว็บไซต์ขององค์การการค้าโลก และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียในระหว่างการค้าดำเนินการใต้สวนการท่วมตลาด

- **ผู้นำเข้า**

4.1 การเปิดเผยข้อมูลคำขอ (ฉบับเปิดเผย) ไม่เพียงพอ ได้แก่ มูลค่าปกติ ราคาส่งออก ส่วนเหลือของการท่วมตลาด และการประเมินความเสียหายของอุตสาหกรรมภายใน

ข้อชี้แจงของกรมการค้าต่างประเทศ

- การเปิดเผยข้อมูลคำขอเป็นไปตามมาตรา 26 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การท่วมตลาดฯ พ.ศ. 2542

4.2 คัดค้านการใช้มาตรการฯ เนื่องจากการใช้มาตรการตอบโต้การท่วมตลาดจะส่งผลให้ผู้ผลิตในประเทศผูกขาดการขายภายในประเทศ และส่งผลให้ผู้ประกอบการต่างๆ ทั้งปลายน้ำ (Downstream) และผู้ใช้ (End users) ต้องแบกรับภาระต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่สะท้อนความเป็นจริงในตลาดโลกและอาจส่งผลให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศ รวมทั้งส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในตลาดโลกและอาจส่งผลให้ไม่สามารถผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้าได้ นอกจากนี้ผู้ผลิตในประเทศยังเป็นบริษัทที่ถือหุ้นโดยต่างชาติเกินร้อยละ 80 ทำให้ผลประโยชน์จากการใช้มาตรการจะตกอยู่กับผู้ถือหุ้นหรือบริษัทแม่ที่ต่างประเทศเป็นหลัก

ข้อชี้แจงของกรมการค้าต่างประเทศ

- การใต้สวนการท่วมตลาดเป็นการดำเนินการภายใต้ พ.ร.บ. การตอบโต้การท่วมตลาดฯ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่เปิดโอกาสให้อุตสาหกรรมภายในสามารถยื่นคำขอให้ดำเนินการพิจารณาตอบโต้การท่วมตลาดได้ หากมีข้อมูลและหลักฐานว่ามีการท่วมตลาดและการท่วมตลาดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยวัตถุประสงค์ของการใช้มาตรการตอบโต้การท่วมตลาดเพื่อเยียวยาความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในจากการค้าที่ไม่เป็นธรรมเพื่อนำไปสู่สภาวะตลาดที่มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ มาตรการตอบโต้การท่วมตลาดมิได้ห้ามไม่ให้มีการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศและไม่ครอบคลุมถึงสินค้าจากแหล่งอื่นที่ไม่มีการท่วมตลาด จึงไม่กระทบกับการนำเข้าสินค้าจากประเทศอื่น ดังนั้น ผู้นำเข้ายังคงมีทางเลือกที่จะนำเข้าสินค้าจากประเทศอื่นๆ ได้ ทั้งนี้การพิจารณาสถานะของอุตสาหกรรมภายในเป็นไปตามมาตรา 33 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การท่วมตลาดฯ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระบุว่า ผู้ยื่นคำขอต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่มีปริมาณการผลิตรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันของผู้ที่ได้แสดงความเห็นทั้งส่วนที่สนับสนุนและส่วนที่คัดค้านรวมกัน โดยปริมาณการผลิตของฝ่ายสนับสนุนต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของปริมาณการผลิตสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดในประเทศ

- ปัจจุบันมีผู้ผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ภายในประเทศ 2 ราย คือ บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด และบริษัท เหล็กทรัพย์ จำกัด มีกำลังการผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ในช่วงระยะเวลาการใต้สวนรวมได้ 1,600,000 ตัน/ปี แต่ความต้องการใช้ภายในประเทศ ช่วงระยะเวลาใต้สวนเพียง 349,926.92 ตัน ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการใช้สินค้าเหล็ก H-Beam ภายในประเทศ ทั้งนี้ในการเรียกเก็บอากรตอบโต้การท่วมตลาด จะเรียกเก็บในอัตราที่เพียงพอต่อการขจัดความเสียหายที่เกิดจากการท่วมตลาด และไม่เกินส่วนเหลือความเสียหาย

5. การตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล (Verification)

5.1 การตรวจสอบข้อเท็จจริงของอุตสาหกรรมภายใน

กรมการค้าต่างประเทศได้จัดส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลระหว่างวันที่ 27 – 30 พฤษภาคม 2568 ณ ที่ทำการของบริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมภายในเพียงรายเดียวที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ พบว่า ข้อมูลตามคำตอบแบบสอบถามที่รายงานและที่ปรับแก้ไขสามารถตรวจสอบได้ตรงกับเอกสารต้นฉบับและหลักฐานที่ผ่านการรับรองแล้ว จึงสรุปได้ว่าข้อมูลตามแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5.2 การตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้ผลิต/ผู้ส่งออกจากรัฐประชาชนจีน

กรมฯ ไม่ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่เดินทางไปตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล ณ ที่ทำการของผู้ผลิต/ผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกพิจารณาจากรัฐประชาชนจีนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 รายเนื่องจาก (1) Hebei Jinxi Section Steel Co., Ltd. ไม่ตอบกลับการขอข้อมูลเพิ่มเติมในครั้งที่ 2 ภายในเวลาที่กำหนด และข้อมูลในคำตอบแบบสอบถามครั้งแรกและที่แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญได้แก่ราคาขายภายในประเทศ ต้นทุนการผลิต และราคาส่งออก ยังคงไม่ครบถ้วน/ไม่ถูกต้อง จึงพิจารณาโดยใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available : BIA) ทั้งในส่วนของคุณค่าปกติและราคาส่งออกตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 27 แห่ง พ.ร.บ.การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 และ (2) Maanshan Iron & Steel Co., Ltd. พิจารณาใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (BIA) ในส่วนของต้นทุนการผลิตและมูลค่าปกติเนื่องจากบริษัทฯ ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน/ถูกต้อง และข้อมูลในคำตอบแบบสอบถามไม่เชื่อมโยงกัน แต่ใช้ข้อมูลตามคำตอบแบบสอบถามในส่วนของราคาส่งออก

6. ร่างผลการไต่สวนขั้นที่สุด

การพิจารณาไต่สวนการทุ่มตลาดจะพิจารณาจากข้อมูลตามคำตอบแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียแต่ละรายที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ส่วนผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามจะพิจารณาโดยใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 27 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 ประกอบกับบทบัญญัติข้อ 6.8 และ Annex II (7) ของความตกลงว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดภายใต้ WTO ซึ่งปรากฏรายละเอียด ดังนี้

6.1 ผลการไต่สวนการทุ่มตลาด

ข้อกฎหมาย

มาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า “การทุ่มตลาดตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่ การส่งสินค้าเข้ามาในประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในทางพาณิชย์ โดยมีราคาส่งออกที่ต่ำกว่ามูลค่าปกติของสินค้าชนิดเดียวกัน”

มาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า “ราคาส่งออก ได้แก่ ราคาส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกมายังประเทศไทยตามที่ได้ชำระหรือควรจะมีการชำระกันจริง

ในกรณีที่ไมปรากฏราคาส่งออกหรือราคาส่งออกนั้นไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากมีการร่วมมือกันหรือจัดให้มีการชดเชยประโยชน์กันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องให้คำนวณราคาส่งออกจากราคาลินค่านั้น ที่ได้จำหน่ายต่อไปทอดแรกยังผู้ซื้ออิสระ แต่ในกรณีที่ลिनค่านั้นไม่มีการจำหน่ายต่อไปยังผู้ซื้ออิสระหรือไม่ได้จำหน่ายต่อไปตามสภาพลिनค้ำที่เป็นอยู่ในขณะนำเข้า ให้คำนวณราคาส่งออกตามหลักเกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่เหมาะสมแก่กรณีดังกล่าว

ในกรณีตามวรรคสอง การคำนวณราคาส่งออกให้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่างๆ ตลอดจนภาษีอากร และกำไรที่ได้รับอันเกิดขึ้นระหว่างการนำเข้าและการจำหน่ายต่อไปอีกด้วย”

มาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า “**มูลค่าปกติ** ได้แก่ ราคาที่ผู้ซื้ออิสระในประเทศผู้ส่งออกได้ชำระหรือควรจะมีการชำระกันจริงในทางการค้าปกติสำหรับลिनค้ำชนิดเดียวกันที่ขายเพื่อการบริโภคภายในประเทศนั้น ...”

ในกรณีไม่ปรากฏราคาตามวรรคหนึ่งหรือราคานั้นไม่น่าเชื่อถือ... ให้พิจารณาหามูลค่าปกติจาก (1) ราคาส่งออกในทางการค้าปกติของลिनค้ำชนิดเดียวกันที่ส่งออกจากประเทศผู้ส่งออกไปยังประเทศที่สามที่เหมาะสม... หรือ (2) ราคาที่คำนวณจากต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดรวมกับจำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆที่เกิดขึ้น...”

มาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า “การพิจารณาหา **ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด** ให้มีการเปรียบเทียบอย่างเป็นธรรมและให้กระทำที่ขั้นตอนทางการค้าเดียวกันและในเวลาเดียวกัน...”

มาตรา 27 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียผู้ใดปฏิเสธที่จะนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือไม่นำพยานหลักฐานดังกล่าวมาแสดงภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่ให้ความร่วมมือเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน หรือขัดขวางกระบวนการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด การพิจารณาจะรับฟังเพียง **ข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่** หรืออาจรับฟังไปในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้นั้นก็ได้”

ในการไต่สวนการทุ่มตลาดพบว่า ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกจากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการส่งสินค้าทุ่มตลาดมายังประเทศไทย โดยปรากฏผลการคำนวณส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 30.86 – 54.19 ของราคา ซี ไอ เอฟ ซึ่งมีรายละเอียดของผู้ผลิต/ผู้ส่งออกแต่ละราย ดังนี้

6.1.1 บริษัท Hebei Jinxi Section Steel Co., Ltd.

(1) มูลค่าปกติ

ข้อมูลของบริษัทฯ ไม่ครบถ้วนถูกต้องและไม่สอดคล้องกับเอกสารหลักฐาน ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ จึงคำนวณมูลค่าปกติจากข้อมูลต้นทุนการผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

(2) ราคาส่งออก

ข้อมูลของบริษัทฯ ไม่ครบถ้วนถูกต้องและไม่สอดคล้องกับเอกสารหลักฐาน ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ จึงคำนวณราคาส่งออกมายังไทยจากคำตอบแบบสอบถาม และหักค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อทอนเป็นราคา ณ หน้าโรงงาน ตามหลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

คำนวณโดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันและในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 54.19 ของราคา ซี ไอ เอฟ ตามหลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

6.1.2 บริษัท Maanshan Iron & Steel Co., Ltd.

(1) มูลค่าปกติ

ข้อมูลของบริษัทฯ ไม่ครบถ้วนถูกต้องและไม่สอดคล้องกับเอกสารหลักฐาน ทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ จึงคำนวณมูลค่าปกติจากข้อมูลต้นทุนการผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา 15 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

(2) ราคาส่งออก

คำนวณจากราคาส่งออกมายังประเทศไทยจากคำตอบแบบสอบถามโดยวิธีถ่วงเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนัก และหักค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อทอนเป็นราคา ณ หน้าโรงงาน ตามหลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

คำนวณโดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันและในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 30.86 ของราคา ซี ไอ เอฟ ตามหลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542

6.1.3 ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกรายอื่น

ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกรายอื่นที่ไม่ได้ให้ความร่วมมือในการได้ส่วนใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ ตามมาตรา 27 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ.2542 จึงใช้อัตราเดียวกับบริษัท Hebei Jinxi Section Steel Co., Ltd. ซึ่งคำนวณจากข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ คือ อัตราร้อยละ 54.19 ของราคา ซี ไอ เอฟ

6.2 ผลการได้ส่วนความเสียหาย

มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 ได้นิยามความหมายของความเสียหายไว้ดังนี้

- (1) ความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน
- (2) ความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน หรือ
- (3) อุปสรรคล่าช้าอย่างสำคัญต่อการก่อตั้งหรือการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใน

มาตรา 20 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19 (1) ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในจากการทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน พ.ศ. 2545 ว่าต้องมีพยานหลักฐานโดยตรงสนับสนุนเกี่ยวกับกรณีดังต่อไปนี้

1. ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ และ

2. ผลกระทบของการทุ่มตลาดนั้นที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ในกรณีที่มีการทุ่มตลาดสินค้าใดจากประเทศผู้ส่งออกมากกว่าหนึ่งประเทศอยู่ระหว่างการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาดพร้อมกัน ถ้าปรากฏว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าจากแต่ละประเทศดังกล่าวมีจำนวนมากว่าเกณฑ์ขั้นต่ำตามมาตรา 28 การพิจารณาความเสียหายตามมาตรา 19 (1) จะประเมินผลของการนำเข้าจากแต่ละประเทศดังกล่าวรวมกันก็ได้ ถ้ากรณีมีความเหมาะสมต่อสภาพการแข่งขันในระหว่างสินค้าทุ่มตลาดด้วยกันและในระหว่างสินค้าทุ่มตลาดกับสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

การพิจารณาความเสียหายได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดโดยพิจารณาจากข้อมูลของอุตสาหกรรมภายในและผู้นำเข้า ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

6.2.1 ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

6.2.1.1 ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาด

ตามบทบัญญัติข้อ 2 (1) (ก) ภายใต้กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในจากการทุ่มตลาดหรืออุดหนุน พ.ศ. 2545 กำหนดว่าในส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณของสินค้านำเข้าที่ทุ่มตลาดให้พิจารณาว่าได้มีการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นโดยมีนัยสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าจะพิจารณาจากปริมาณนำเข้าจริง หรือปริมาณที่เทียบเคียงกับปริมาณการผลิตหรือปริมาณการบริโภคในประเทศ

ตารางที่ 6.2.1.1 ปริมาณและสัดส่วนการนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาปี 2564 - กันยายน 2567

(หน่วย: ตัน)

ลำดับ	ประเทศ	ปี 2564		ปี 2565		ปี 2566		PP (1ต.ค.65-30ก.ย.66)		IP (1ต.ค.66-30ก.ย.67)	
		ปริมาณ	%	ปริมาณ	%	ปริมาณ	%	ปริมาณ	%	ปริมาณ	%
1	จีน	24,212.18	63.09	19,572.96	49.44	54,497.85	86.50	38,576.42	76.58	100,371.61	95.89
2	สหรัฐอเมริกา	4,228.06	11.02	2,268.98	5.73	1,781.52	2.83	910.09	1.81	1,979.33	1.89
3	ญี่ปุ่น	3,085.96	8.04	1,565.57	3.95	1,614.98	2.56	1,501.16	2.98	1,053.86	1.01
4	เกาหลีใต้	3,510.56	9.15	8,448.10	21.34	1,216.45	1.93	4,239.17	8.42	411.35	0.39
5	เยอรมนี	20.49	0.05	3.31	0.01	2,037.97	3.23	1,770.10	3.51	292.82	0.28
6	บราซิล	670.66	1.75	3,452.21	8.72	729.38	1.16	843.74	1.67	177.13	0.17
7	ลักเซมเบิร์ก	1,191.88	3.11	1,399.25	3.53	910.25	1.44	2,213.50	4.39	127.29	0.12
8	ฮ่องกง	-	-	-	-	-	-	-	-	48.13	0.05
9	อิตาลี	69.87	0.18	48.74	0.12	50.01	0.08	4.06	0.01	45.96	0.04
10	สหรัฐอเมริกา	14.65	0.04	7.98	0.02	11.87	0.02	10.26	0.02	12.23	0.01
	อื่นๆ	1,375.57	3.58	2,825.75	7.14	151.65	0.24	306.82	0.61	148.54	0.14
	รวมประเทศอื่นๆ	14,167.70	36.91	20,019.89	50.56	8,504.08	13.50	11,798.90	23.42	4,296.64	4.11
	รวมทั้งหมด	38,379.88	100.00	39,592.85	100.00	63,001.93	100.00	50,375.32	100.00	104,668.25	100.00

ที่มา: สถิติกรมศุลกากร

ปริมาณการนำเข้าสินค้าเหล็ก H-Beam จากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มขึ้นอย่างมาก จาก 19,572.96 ตันในปี 2565 เป็น 54,497.85 ตันในปี 2566 คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 178.43 และในช่วงระยะเวลาการไต่สวน (IP) ปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมากเช่นกัน จาก 38,576.42 ตัน เป็น 100,371.61 ตัน คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 160.19 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาก่อนการไต่สวน (PP)

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสัดส่วนการนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่าสัดส่วนการนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 49.44 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 86.50 ในปี 2566 และเพิ่มขึ้นอย่างมากจากร้อยละ 76.58 ในช่วง PP เป็นร้อยละ 95.89 ในช่วง IP ซึ่งเมื่อพิจารณาสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศอื่นๆ พบว่าสัดส่วนการนำเข้ามีแนวโน้มลดลง จากร้อยละ 50.56 ในปี 2565 เหลือเพียงร้อยละ 13.50 ในปี 2566 และลดลงอย่างมากจากร้อยละ 23.42 ในช่วง PP เหลือเพียงร้อยละ 4.11 ในช่วง IP

6.2.1.2 ผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ

ตามบทบัญญัติข้อ 2 (1) (ข) ภายใต้กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในจากการทุ่มตลาดหรืออุดหนุน พ.ศ. 2545 กำหนดว่าในส่วนที่เกี่ยวกับผลของการนำเข้าสินค้าที่ทุ่มตลาดที่มีต่อราคา ให้พิจารณาว่าราคาของสินค้านำเข้าที่ทุ่มตลาดได้มีการตัดราคาโดยมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับราคาสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศหรือไม่ หรือมีเช่นนั้นการนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวจะมีผลเป็นการกดราคาหรือหยุดยั้งการที่ราคาจะขยับตัวสูงขึ้นโดยมีนัยสำคัญ เนื่องจากการทุ่มตลาดนั้นหรือไม่

1) **การตัดราคา** คือ การที่ราคาของสินค้าทุ้มตลาดมีราคาขายต่ำกว่าราคาขายของสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายใน

ตารางที่ 6.2.1.2 (1) เปรียบเทียบราคาขายของสินค้านำเข้าจากประเทศที่ถูกพิจารณาและราคาขายสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายใน ณ ระดับการค้าเดียวกัน คือ ราคาที่จำหน่ายให้ผู้ซื้ออิสระทอดแรก

ราคาขาย (บาท/ตัน)	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1 ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ราคาขายเฉลี่ยจากประเทศที่ถูกพิจารณา ¹ (1)	74.68	110.81	87.81	90.43	87.42
ราคาขายของอุตสาหกรรมภายใน ² (2)	100.00 ³	117.74	121.08	120.20	115.63
การตัดราคาจากประเทศที่ถูกพิจารณา (1) - (2)	(25.32)	(6.93)	(33.27)	(29.77)	(28.21)

ที่มา: ข้อมูลตามคำตอบแบบสอบถามของอุตสาหกรรมภายในและสถิติกรมศุลกากร

หมายเหตุ: 1. ราคาขายเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักจากประเทศที่ถูกพิจารณาอ้างอิงจากราคา CIF ของสินค้าที่ถูกพิจารณา ตามสถิติกรมศุลกากร และบวกค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้แก่ อากาศขาเข้า ค่าพิธีการศุลกากร ภาษี ณ ที่จ่าย และค่าขนส่งในประเทศ เพื่อปรับให้เป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันกับราคาขายของอุตสาหกรรมภายใน

2. ราคาขายของอุตสาหกรรมภายใน คือ ราคาขายภายในประเทศของผู้ผลิตภายในประเทศ
3. กำหนดให้ปีฐาน คือ ราคาขายในประเทศปี 2564

เมื่อเปรียบเทียบราคาขายของสินค้านำเข้าจากประเทศที่ถูกพิจารณากับราคาขายสินค้าภายในประเทศของอุตสาหกรรมภายใน ปรากฏว่า มีการตัดราคาทุกปีตั้งแต่ปี 2564 ถึง ไตรมาสสามของปี 2567

2) **การกดราคา** คือ การที่ราคาขายของสินค้าทุ้มตลาดลดลงหรืออยู่ในระดับที่ต่ำกว่าราคาของสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายใน เป็นเหตุให้อุตสาหกรรมภายในต้องทำการลดราคาขายลง

ตารางที่ 6.2.1.2 (2) เปรียบเทียบราคาสินค้าทุ้มตลาดจากประเทศที่ถูกพิจารณาและราคาสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายใน ณ ระดับการค้าเดียวกัน คือ ราคาที่จำหน่ายให้ผู้ซื้ออิสระทอดแรก

อัตราการเปลี่ยนแปลง (Δ%)	% Δ 65/64	% Δ 66/65	% Δ IP/PP
ราคาขายเฉลี่ยจากประเทศที่ถูกพิจารณา (%)	48.41	(20.77)	(3.34)
ราคาขายของอุตสาหกรรมภายใน (%)	17.74	2.84	(3.81)

เมื่อเปรียบเทียบราคาขายของสินค้านำเข้าจากประเทศที่ถูกพิจารณากับราคาขายในประเทศของอุตสาหกรรมภายในพบว่า การกดราคาในช่วง IP (1 ต.ค. 2566 – 30 ก.ย. 2567) เนื่องจากราคาขายสินค้านำเข้าที่ถูกพิจารณาลดลงร้อยละ 3.34 ส่งผลให้อุตสาหกรรมภายในต้องขายสินค้าชนิดเดียวกันลดลงร้อยละ 3.81

3) **การยับยั้งการขึ้นราคา** คือ การที่ราคาขายสินค้าทุ้มตลาดมีผลกระทบทำให้อุตสาหกรรมภายในไม่สามารถขึ้นราคาขายได้ตามต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 6.2.1.2 (3) เปรียบเทียบราคาขายกับต้นทุนของอุตสาหกรรมภายใน

อัตราการเปลี่ยนแปลง ($\Delta\%$)	% Δ 65/64	% Δ 66/65	% Δ IP/PP
ราคาขาย ¹ (%) (A)	17.74	2.84	(3.81)
ต้นทุนรวม ² (%) (B)	24.50	(2.75)	(5.57)
ส่วนต่าง (%) (A) - (B)	(6.76)	5.59	1.76

หมายเหตุ: 1. ราคาขายเฉลี่ยของอุตสาหกรรมภายใน

2. ต้นทุนรวม = ต้นทุนการผลิตบวกค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของอุตสาหกรรมภายใน

มีการยับยั้งการขึ้นราคาในปี 2565 เนื่องจากต้นทุนรวมของอุตสาหกรรมภายในเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.50 ขณะที่ราคาขายเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 17.74 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2564 แสดงว่าอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถขึ้นราคาขายให้ครอบคลุมการเพิ่มขึ้นของต้นทุนได้

6.2.2 ผลกระทบของการทุ้มตลาดที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ตามบทบัญญัติข้อ 2 (2) (ก) ภายใต้กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณาความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในจากการทุ้มตลาดหรือการอุดหนุน พ.ศ. 2545 กำหนดว่าในส่วนที่เกี่ยวกับผลกระทบจากสินค้านำเข้าที่ทุ้มตลาดให้พิจารณา โดยประเมินจากปัจจัยและดัชนีทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อสภาวะของอุตสาหกรรมภายใน รวมทั้งการลดลงทั้งที่เป็นจริงและที่อาจเกิดขึ้นของปัจจัยต่างๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (กำหนดให้ปี 2564 เป็นปีฐาน)

ตารางที่ 6.2.2 (1) มูลค่าขาย ปริมาณขายในประเทศ และราคาขายในประเทศ

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1 ต.ค. 65 - 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66 - 30 ก.ย. 67)
มูลค่าขายในประเทศ	100.00	101.41	93.84	92.26	77.63
ปริมาณการขายในประเทศ	100.00	86.13	77.50	76.76	67.14
ราคาขายในประเทศ	100.00	117.74	121.08	120.20	115.63

ในปี 2565 เป็นต้นมา ปริมาณขายสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มลดลง เช่นเดียวกับมูลค่าขาย แต่ราคาขายในประเทศเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2564 อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบช่วง PP และ IP พบว่า มูลค่าขาย ปริมาณขาย และราคาขายในประเทศมีแนวโน้มลดลง

ตารางที่ 6.2.2 (2) กำไร/ขาดทุนจากการขายในประเทศ

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65 - 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66 - 30 ก.ย.67)
กำไร/ขาดทุนจากการขายในประเทศ	100.00	72.67	93.83	83.71	77.59

ตั้งแต่ปี 2565 – ไตรมาส 3 ปี 2567 กำไรจากการขายสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศของอุตสาหกรรมภายในลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับปี 2564

ตารางที่ 6.2.2 (3) กำลังการผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิต

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
กำลังการผลิต	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
อัตราการใช้กำลังการผลิต (%)	100.00	90.20	71.04	70.92	66.86

ในช่วงปี 2564 ถึงไตรมาส 3 ปี 2567 อุตสาหกรรมภายในมีกำลังการผลิตคงที่ ในขณะที่อัตราการใช้กำลังการผลิตมีแนวโน้มลดลง

ตารางที่ 6.2.2 (4) ผลผลิต

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ผลผลิต	100.00	90.20	71.04	70.92	66.86

ผลผลิตของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี 2565 โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับช่วง PP และ IP พบว่า ผลผลิตของอุตสาหกรรมภายในลดลงอย่างมาก

ตารางที่ 6.2.2 (5) ผลิตภาพ (% yield)

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ผลิตภาพ (% yield)	100.00	99.95	100.19	100.17	100.14

ในช่วงปี 2564 ถึงไตรมาส 3 ปี 2567 ผลิตภาพของอุตสาหกรรมภายในค่อนข้างคงที่

ตารางที่ 6.2.2 (6) ส่วนแบ่งตลาดและความต้องการใช้ในประเทศ

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ความต้องการใช้ในประเทศ	100.00	87.24	85.52	81.75	86.33
ส่วนแบ่งตลาด ของอุตสาหกรรมภายใน	100.00	98.09	90.38	93.67	77.42

ตั้งแต่ปี 2565 ปริมาณความต้องการใช้ในประเทศมีแนวโน้มลดลง สอดคล้องกับส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในที่ลดลง อย่างไรก็ตามในช่วง IP ความต้องการใช้ภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากช่วง PP ขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในกลับลดลงอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน

ตารางที่ 6.2.2 (7) ผลตอบแทนการลงทุน

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ผลตอบแทนการลงทุน (ROA)	100.00	72.12	46.67	42.69	41.15

ตั้งแต่ปี 2565 เป็นต้นมา ผลตอบแทนการลงทุนมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 6.2.2 (8) กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน	100.00	251.22	260.22	278.31	255.86

ตั้งแต่ปี 2565 กระแสเงินสดจากการดำเนินงานของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างช่วง PP และ IP พบว่า กระแสเงินสดจากการดำเนินงานลดลง

ตารางที่ 6.2.2 (9) สินค้าคงคลัง

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
สินค้าคงคลัง	100.00	77.21	72.50	67.20	60.36

ปริมาณสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2565 โดยเฉพาะในช่วง IP ที่สินค้าคงคลังลดลงจากช่วง PP อย่างชัดเจน

ตารางที่ 6.2.2 (10) การจ้างงาน

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
การจ้างงาน	100.00	95.69	92.56	92.76	90.41

ในช่วงปี 2565 ถึง ไตรมาส 3 ปี 2567 การจ้างงานของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มลดลง

ตารางที่ 6.2.2 (11) ค่าจ้างแรงงาน

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ค่าจ้างแรงงาน	100.00	95.39	98.38	97.65	98.34
อัตราค่าจ้างต่อหน่วยการผลิต	100.00	111.07	135.64	137.22	144.95

ในช่วงปี 2565 ถึง ไตรมาส 3 ปี 2567 ค่าจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมภายในค่อนข้างคงที่ ในขณะที่ค่าจ้างแรงงานต่อหน่วยการผลิตเพิ่มขึ้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากผลผลิตที่ลดลง โดยเฉพาะในช่วง IP ที่อัตราค่าจ้างต่อหน่วยผลผลิตเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับช่วง PP

ตารางที่ 6.2.2 (12) อัตราการเจริญเติบโต

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
ปริมาณการขายในประเทศ	100.00	86.13	77.50	76.76	67.14
ความต้องการใช้ในประเทศ	100.00	87.24	85.52	81.75	86.33

ในช่วงปี 2565 ถึง ไตรมาส 3 ปี 2567 อัตราการเจริญเติบโตของปริมาณการขายสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มลดลงสอดคล้องกับความต้องการใช้ในประเทศที่ลดลง อย่างไรก็ตามในช่วง IP ความต้องการใช้ภายในประเทศเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วง PP แต่ปริมาณขายภายในประเทศลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกัน

ตารางที่ 6.2.2 (13) ความสามารถในการเพิ่มทุนหรือการลงทุน

รายการ	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	PP (1ต.ค. 65- 30 ก.ย. 66)	IP (1 ต.ค. 66- 30 ก.ย.67)
สัดส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์	100.00	71.94	82.26	80.03	72.05

ในปี 2565 และ 2566 อุตสาหกรรมภายในมีสัดส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ลดลงจากปี 2564 เช่นเดียวกับในช่วง IP ที่ลดลงอย่างมากจากช่วง PP

(14) ปัจจัยที่มีผลต่อราคาสินค้าในประเทศ

ในปี 2564 ถึง 30 กันยายน 2567 พบว่า ปริมาณนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาจากจีนเพิ่มสูงขึ้นและราคาขายสินค้าที่ถูกพิจารณาในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อราคาขายภายในประเทศของอุตสาหกรรมภายใน คือ มีการตัดราคาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2564 – IP และมีการกตราคาในช่วง IP รวมทั้งมีการยับยั้งการขึ้นราคาในปี 2565

(15) ความมากน้อยของส่วนเหลือการค้าในตลาด

จากข้อมูลตามแบบสอบถามของผู้ผลิต/ส่งออกสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H จากสาธารณรัฐประชาชนจีน ปรากฏส่วนเหลือการค้าในตลาดในอัตราร้อยละ 30.86 - 54.19 ของราคา CIF

6.3 การพิจารณาปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 22

มาตรา 22 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 กำหนดว่า การพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19 (2) ต้องมีข้อเท็จจริงสนับสนุนอันมิใช่เป็นเพียงการกล่าวอ้าง หรือการคาดการณ์ หรือความเป็นไปได้ที่ไกลเกินเหตุ โดยจากเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เห็นได้ว่าการทุ่มตลาดนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างเห็นได้ชัดและใกล้จะเกิดขึ้น หรือมีแนวโน้มว่าจะมีสินค้าทุ่มตลาดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญได้ ถ้าไม่ดำเนินการป้องกันเสียก่อน ในการนี้อาจพิจารณาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. อัตราเพิ่มขึ้นที่เห็นได้ชัดของสินค้าทุ่มตลาดอันแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าอาจมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก

2. ชัดความสามารถของผู้ส่งออกได้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและระบายสินค้าได้อย่างอิสระอันแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าอาจมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการมีอยู่ของตลาดส่งออกอื่นที่อาจรองรับสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นประกอบด้วย

3. ความชัดเจนของผลของราคาสินค้าทุ่มตลาดที่เป็นการกดหรือลดราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในและแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้านั้น

4. ปริมาณคงเหลือของสินค้าทุ่มตลาด

6.3.1 อัตราเพิ่มขึ้นที่เห็นได้ชัดของสินค้าทุ่มตลาดอันแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าอาจมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก

สินค้าที่ถูกพิจารณาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นจาก 24,212.18 ตัน ในปี 2564 เป็น 54,497.85 ตัน ในปี 2566 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 125.08 และในช่วง IP เพิ่มขึ้นจาก 38,576.42 ตัน เป็น 100,371.61 ตัน หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 160.19 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าจากประเทศอื่นๆ ลดลง

อย่างต่อเนื่องจาก 14,167.70 ตันในปี 2564 เหลือเพียง 8,504.08 ตันในปี 2566 และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วง IP กับ PP พบว่าลดลงร้อยละ 63.58

และเมื่อพิจารณาปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมายังประเทศไทยในช่วงหลังระยะเวลาการไต่สวน (IP) ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567 ถึง พฤษภาคม 2568 พบว่าปริมาณการนำเข้ารวมเท่ากับ 73,179.54 ตัน เพิ่มขึ้นจาก 60,130.55 ตัน ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน (ตุลาคม 2566 - พฤษภาคม 2567) หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 21.70

6.3.2 ชัดความสามารถของผู้ส่งออกได้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและระบายสินค้าได้อย่างอิสระ อันแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ว่าอาจมีการนำเข้าสินค้าดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการมีอยู่ของตลาดส่งออกอื่นที่อาจรองรับสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้นประกอบด้วย

จากข้อมูลของ Global Trade Atlas พบว่า ในปี 2566 ปริมาณการส่งออกสินค้าที่ถูกพิจารณาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนไปยังทั่วโลก เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 629.40 จากปี 2564 โดยในช่วง IP เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.61 จากช่วง PP ดังนั้น จะเห็นได้ว่า สาธารณรัฐประชาชนจีนมีการพัฒนาขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าที่ถูกพิจารณาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่เป็นเป้าหมายการส่งออกหลักของสาธารณรัฐประชาชนจีน คือ กลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม สิงคโปร์ เมียนมา อินโดนีเซียและ สปป.ลาว เป็นต้น ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งประเทศไทย ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการส่งออกมายังไทยในช่วง PP และช่วง IP พบว่า เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 120.74 ขณะที่การส่งออกมายังกลุ่มประเทศอาเซียน และการส่งออกรวมทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.67 และ 15.61 ตามลำดับ

6.3.3 ความชัดเจนของผลของราคาสินค้าหุ้มตลาดที่เป็นการกดหรือลดราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในและแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้านั้น

ในช่วงระยะเวลาการไต่สวน (IP) พบการกดราคาในเดือนพฤศจิกายน 2566 และช่วงเดือน พฤษภาคม 2567 - กรกฎาคม 2567 โดยลดลงร้อยละ 0.13 - 3.36 รวมทั้งพบการกดราคาภายหลังช่วง IP ในเดือนพฤศจิกายน 2567 และช่วงเดือนมกราคม 2568 - มีนาคม 2568 โดยลดลงร้อยละ 0.60 - 8.52

นอกจากนี้ ในช่วง IP ราคาขายในประเทศของอุตสาหกรรมภายในลดลงอย่างต่อเนื่องในเดือน ธันวาคม 2566 - สิงหาคม 2567 ลดลงร้อยละ 15.98 และภายหลังช่วง IP ยังคงมีการลดราคาอย่างต่อเนื่องในช่วงเดือนตุลาคม 2567 - มีนาคม 2568 โดยลดลงร้อยละ 17.76 ขณะที่ปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามข้อ 6.3.1

6.3.4 ปริมาณคงเหลือของสินค้าหุ้มตลาด

ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่จีนจะมีสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้น จากปริมาณการผลิตส่วนเกินที่เพิ่มขึ้น โดยในปี 2568 และ 2569 คาดการณ์ว่า ปริมาณการผลิตและกำลังการผลิตสินค้าเหล็ก H-Beam ในจีนจะอยู่ที่ประมาณ 24 ล้านตัน และ 34 ล้านตัน ตามลำดับ ขณะที่การบริโภคภายในประเทศลดลงเล็กน้อยที่ประมาณ 21-22 ล้านตัน จึงคาดการณ์ว่า ผลผลิตส่วนเกินสินค้าเหล็ก H-Beam ของจีนจะสูงขึ้นถึง 2.41-2.51 ล้านตัน ส่งผลให้จีนยังคงมีแนวโน้มที่จะส่งออกสินค้าเหล็ก H-Beam เพิ่มสูงขึ้นต่อไป

6.4 ปัจจัยอื่นๆ ที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในนอกจากสินค้าทุ่มตลาด

6.4.1 ปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศอื่นๆ

ปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศที่ไม่ถูกกล่าวหา มีแนวโน้มลดลง โดยลดลงจากร้อยละ 36.91 ในปี 2564 เป็นร้อยละ 13.50 ในปี 2566 และในช่วง IP ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 4.11 ดังนั้น ปริมาณนำเข้าจากประเทศที่ไม่ถูกกล่าวหาจึงไม่ใช่สาเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน

6.4.2 ราคานำเข้าของสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศอื่นๆ

ราคานำเข้าเฉลี่ยของสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศที่ไม่ถูกกล่าวหา มีราคาสูงกว่าราคานำเข้าเฉลี่ยจากประเทศที่ถูกกล่าวหาตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา แสดงให้เห็นว่า ความเสียหายไม่ได้เกิดจากราคาสินค้าชนิดเดียวกันที่นำเข้าจากประเทศที่ไม่ถูกกล่าวหา

6.4.3 ปริมาณความต้องการใช้สินค้าภายในประเทศ

แม้ปริมาณความต้องการใช้สินค้าหลัก H-Beam ในประเทศจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2564 แต่ปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ส่วนแบ่งตลาดของสินค้าที่ถูกพิจารณาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.97 ในปี 2564 เป็น ร้อยละ 28.68 ในช่วง IP ขณะที่ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในจึงไม่ได้เกิดจากความต้องการใช้ภายในประเทศที่ลดลง

6.4.4 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภค

เนื่องจากสินค้าชนิดเดียวกันเป็นสินค้าอุตสาหกรรมสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคได้ในช่วงระยะเวลาสั้น จึงมีได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

6.4.5 การผูกขาดตัดตอนทางการค้า

การดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมภายในเป็นไปตามการค้าปกติ การแข่งขันทางการค้าเป็นไปอย่างเสรี ไม่มีการจำกัดทางการค้า แสดงจากปริมาณการนำเข้าของสินค้าที่ถูกพิจารณาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงมีข้อปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือกระทบต่อความเสียหายของอุตสาหกรรมภายใน

6.4.6 การแข่งขันระหว่างผู้ผลิตจากต่างประเทศกับผู้ผลิตภายในประเทศ

การแข่งขันระหว่างผู้ผลิตภายในประเทศกับต่างประเทศเป็นลักษณะการค้าปกติและสอดคล้องกับสถานะทั่วไปของอุตสาหกรรม จึงมีได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหาย

6.4.7 การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี

ระดับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในประเทศยังคงอยู่ในระดับเดิม เนื่องจากอุตสาหกรรมเหล็กเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนสูง

6.4.8 ประสิทธิภาพการส่งออกของอุตสาหกรรมภายใน

ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในไม่ได้เกิดจากความไม่มีประสิทธิภาพจากการส่งออก เนื่องจากในช่วงปี 2564 – ไตรมาส 3 ปี 2567 อุตสาหกรรมภายในมีส่วนร่วมการส่งออกสินค้าไปแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศค่อนข้างคงที่

7. ความสัมพันธ์ระหว่างการทุ่มตลาดและความเสียหาย (Causal Link)

มาตรา 21 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 กำหนดว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าทุ่มตลาดกับความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน จะต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยนอกจากผลจากสินค้าทุ่มตลาดแล้วจะต้องพิจารณาผลจากปัจจัยต่าง ๆ ที่ปรากฏว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกันประกอบด้วย

เมื่อพิจารณาผลกระทบจากการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาสินค้าของอุตสาหกรรมภายในพบว่า มีการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 30.86 – 54.19 ของราคา ซี ไอ เอพ โดยสินค้าทุ่มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการตัดราคาตั้งแต่ปี 2564 – IP กดรราคาในช่วง IP และยับยั้งการขึ้นราคาในปี 2565 รวมทั้งปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาเพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 24,212.18 ตัน ในปี 2564 เป็น 54,497.85 ตันในปี 2566 คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 125.08 โดยเมื่อเปรียบเทียบช่วงระยะเวลาก่อนการไต่สวน (PP) และช่วงระยะเวลาการไต่สวน (IP) ปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นจาก 38,576.42 ตัน เป็น 100,371.61 ตัน คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 160.19 ทำให้ส่วนแบ่งการตลาดของสินค้าที่ถูกพิจารณาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อภารกิจของอุตสาหกรรมภายในเมื่อเปรียบเทียบช่วง IP และ PP ได้แก่ ยอดจำหน่ายและปริมาณขายในประเทศ ราคาขาย กำไรจากการขายสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ ปริมาณการผลิต อัตราการใช้กำลังการผลิต ส่วนแบ่งตลาด ผลตอบแทนจากการลงทุน จำนวนพนักงาน ค่าจ้างแรงงาน/อัตราค่าจ้างต่อหน่วยการผลิต กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน อัตราการเจริญเติบโตของกิจการ และความสามารถในการระดมทุน

สำหรับปัจจัยความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19 (2) พบว่ามีปัจจัยที่แสดงแนวโน้มว่าอาจมีสินค้าทุ่มตลาดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ อุตสาหกรรมภายในมีการกดรราคาในเดือนพฤศจิกายน 2566 และช่วงเดือนพฤษภาคม 2567 - กรกฎาคม 2567 และลดราคาสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศในช่วงเดือนธันวาคม 2566 – สิงหาคม 2567 และในช่วงเดือนตุลาคม 2567 - มีนาคม 2568 เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสินค้าที่ถูกพิจารณา รวมทั้งปริมาณการนำเข้าสินค้าที่ถูกพิจารณาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นจาก 24,212.18 ตัน เป็น 100,371.61 ตัน ในช่วง IP โดยเมื่อเปรียบเทียบช่วงหลังระยะเวลาการไต่สวน (IP) ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567 ถึง พฤษภาคม 2568 พบว่า ปริมาณการนำเข้ารวม เท่ากับ 73,179.54 ตัน เพิ่มขึ้นจาก 60,130.55 ตัน ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน (ตุลาคม 2566-พฤษภาคม 2567) หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 21.70 อีกทั้งขีดความสามารถของผู้ผลิตและผู้ส่งออกในจีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปริมาณการผลิตส่วนเกินที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 0.21 ล้านตันในปี 2564 เป็น 2.32 ล้านตัน ในปี 2567 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1,004.76 และคาดการณ์ว่าในปี 2568 และ 2569 จะสูงถึง 2.41 ล้านตัน และ 2.51 ล้านตัน ตามลำดับ ซึ่งส่วนเกินนี้จะส่งผลให้มีการส่งออกมายังกลุ่มประเทศอาเซียนรวมถึงไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น ปัจจัยดังกล่าวจึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญแก่อุตสาหกรรมภายในได้หากไม่มีการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด และเมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นตามข้อ 6.4 เช่น ปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศอื่นๆ ที่มีแนวโน้มลดลง และราคานำเข้าจากประเทศอื่นที่สูงกว่าราคาสินค้าจากประเทศที่ถูกพิจารณา ปริมาณความต้องการใช้ในประเทศ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภค การผูกขาดตัดตอน

ทางการค้า การแข่งขันระหว่างผู้ผลิตจากต่างประเทศกับผู้ผลิตภายในประเทศ การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และประสิทธิภาพการส่งออกของอุตสาหกรรมภายใน พบว่าไม่ใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในแต่อย่างใด

8. การพิจารณาการตอบโต้การทุ่มตลาดในอัตราเพื่อขจัดความเสียหายตามมาตรา 49 (Lesser Duty)

มาตรา 49 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่าให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด อัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดนั้นให้กำหนดได้เพียงพอขจัดความเสียหายและจะเกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดมิได้...”

จากการคำนวณส่วนเหลือความเสียหาย (Injury Margin) โดยการเปรียบเทียบราคาเป้าหมายที่อุตสาหกรรมภายในควรจะได้รับกับราคาสินค้าที่ถูกพิจารณาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ณ ระดับการค้าเดียวกัน โดยคำนวณเป็นอัตราร้อยละของราคาส่งออก ซี ไอ เอฟ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนเหลือความเสียหายและอัตราส่วนเหลือการทุ่มตลาด ปรากฏอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเพียงพอขจัดความเสียหาย ดังนี้

ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกจากสาธารณรัฐประชาชนจีน	อัตราส่วนเหลือความเสียหาย	อัตราส่วนเหลือการทุ่มตลาด	อัตราอากร AD
1. บริษัท Hebei Jinxi Section Steel Co., Ltd.	71.82%	54.19%	54.19%
2. บริษัท Maanshan Iron & Steel Co., Ltd.	36.88%	30.86%	30.86%
3. ผู้ผลิต/ผู้ส่งออกรายอื่น	71.82%	54.19%	54.19%

9. การใช้มาตรการทางการค้ากับสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

หลายประเทศใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดกับสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ เวียดนาม เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย และแอฟริกาใต้ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มภูมิภาคเอเชียที่เป็นเป้าหมายหลักในการส่งออกของจีน

10. ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน

คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนได้พิจารณาข้อมูลและข้อเท็จจริงประกอบการวินิจฉัยร่างผลการไต่สวนขั้นที่สุด กรณีการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน และมีคำวินิจฉัยว่าการนำเข้าสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการทุ่มตลาดและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างสำคัญที่อาจเกิดแก่อุตสาหกรรมภายในจากข้อมูลข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามมาตรา 19 (2) แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 จึงเห็นควรกำหนดมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อเยียวยาอุตสาหกรรมภายในเท่าที่มีความเสียหายจากการทุ่มตลาด โดยให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากการนำเข้าสินค้าดังกล่าว เป็นระยะเวลา 5 ปี ในอัตราที่เพียงพอขจัดความเสียหายตามมาตรา 49 แห่ง พ.ร.บ. การตอบโต้การทุ่มตลาดฯ พ.ศ. 2542 ดังนี้

ผลิตจาก	ร้อยละ ของราคา ซี ไอ เอฟ
1. บริษัท Hebei Jinxi Section Steel Co., Ltd.	54.19%
2. บริษัท Maanshan Iron & Steel Co., Ltd.	30.86%
3. ผู้ผลิต/ส่งออกรายอื่น	54.19%
4. ให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากการนำเข้าสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรีดร้อนหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ในอัตราร้อยละ 0 ของราคา ซี ไอ เอฟ ในกรณีดังต่อไปนี้	

(1) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบพาณิชย์กรรมนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าหรือเพื่อพาณิชย์กรรมเพื่อการส่งออกภายใต้กฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(2) ผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนนำสินค้าเข้ามาผลิตเพื่อการส่งออกภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(3) ผู้นำสินค้าเข้ามาผลิตเพื่อการส่งออกภายใต้กฎหมายว่าด้วยศุลกากร

กรมการค้าต่างประเทศ

กันยายน 2568